

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 14.01.1983, sp. zn. 6 Tz 83/82, ECLI:CZ:NS:1983:6.TZ.83.1982.1

Číslo: 21/1984

Právní věta: Pre záver, že ide o ublíženie na zdraví v zmysle § 221 odst. 1 Tr. zák., nie je nevyhnutné, aby poškodený bol práceneschopný. Rozhodujúca je povaha ujmy na zdraví, najmä akými príznakmi, ťažkosťami a bolesťami sa prejavuje, v akej intenzite, po aký dlhý čas a do akej miery narušila jeho zaužívaný spôsob života. Okolnosť, že poškodený pri poruche zdravia, ktorá má objektívne povahu ublíženia na zdraví a vyžaduje si i pracovnú neschopnosť, na vlastné riziko prácu vykonáva, nemôže viesť k záveru, že nejde o ublíženie na zdraví podľa § 221 odst. 1 Tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 14.01.1983

Spisová značka: 6 Tz 83/82

Číslo rozhodnutí: 21

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Ublížení na zdraví, Újma na zdraví

Předpisy: 140/1961 Sb. § 221 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 21/1984 sb. rozh.

Pre záver, že ide o ublíženie na zdraví v zmysle § 221 odst. 1 Tr. zák., nie je nevyhnutné, aby poškodený bol práceneschopný. Rozhodujúca je povaha ujmy na zdraví, najmä akými príznakmi, ťažkosťami a bolesťami sa prejavuje, v akej intenzite, po aký dlhý čas a do akej miery narušila jeho zaužívaný spôsob života.

Okolnosť, že poškodený pri poruche zdravia, ktorá má objektívne povahu ublíženia na zdraví a vyžaduje si i pracovnú neschopnosť, na vlastné riziko prácu vykonáva, nemôže viesť k záveru, že nejde o ublíženie na zdraví podľa § 221 odst. 1 Tr. zák.

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR zo 14. 1. 1983 sp. zn. [6 Tz 83/82](#).)

Rozsudkom okresného súdu vo Vranove zo 7. 4. 1982 sp. zn. 2 T 569/81 bol obvinený Č. Č. okrem iného oslobodený podľa § 226 písm. b) Tr. por. spod obžaloby pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odst. 1 Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že 19. 6. 1981 vo večerných hodinách vo Vranove

v záhradnej reštaurácii Tatra bezdôvodne udrel pästou do tváre poškodeného Š. G. a spôsobil mu tak zlomeninu nosnej kosti s dobou liečenia a predpokladanou práceneschopnosťou v trvaní 3 týždňov.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 22. 6. 1982, sp. zn. 4 To 247/82 okrem iného zamietol odvolanie okresného prokurátora smerujúce proti oslobodzujúcemu výroku rozsudku súdu prvého stupňa ako neodôvodnené.

Najvyšší súd SSR zrušil rozhodnutia súdov obidvoch stupňov na základe sťažnosti, ktorú podal generálny prokurátor SSR v neprospech obvineného Č. Č. a Okresnému súdu vo Vranove prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Okresný súd odôvodnil výrok svojho rozsudku, ktorým bol obvinený oslobodený spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odst. 1 Tr. zák., v podstate tým, že zranenie nevyvolalo u poškodeného žiadne také ťažkosti, ktoré by bolo možné označiť za narušenie zaužívaného spôsobu jeho života, a to ani v osobnom živote ani v pracovnej činnosti.

Podobné stanovisko zaujal aj krajský súd, keď v dôvodoch svojho rozsudku uviedol, že v konaní obvineného chýba objektívna stránka trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 odst. 1 Tr. zák., lebo poškodený napriek zraneniu pracoval.

Tieto závery súdov nižšieho stupňa však nezodpovedajú výsledkom dokazovania. Ošetrojúci lekár poškodeného MUDr. M. H. vypovedal na hlavnom pojednávaní 15. 2. 1982, že u poškodeného bola zistená zlomenina nosnej kosti, ktorá bola zrejme spôsobená úderom päste (tento údaj zodpovedá aj priznaniu obvineného a výpovediam svedkov). Ďalej uviedol, že zranenie bolo sprevádzané silným krvácaním z nosa, následkom čoho bola vykonaná jeho tamponáda. Zranenie tohto druhu si objektívne vyžaduje liečenie a práceneschopnosť až tri týždne, pričom je sprevádzané značne intenzívnymi bolesťami. Ak poškodený napriek tomu riadne pracoval (ako bolo zistené), stalo sa tak len na jeho vlastné riziko, pretože jednak zrejme potláčal sprievodné príznaky zranenia (bolesti) a jednak za týchto podmienok mohlo dôjsť k infekcii a aj k ďalším vážnym následkom.

Poškodený Š. G. vypovedal, že po zranení nosa napriek silným bolestiam a krvácaniu z nosa predsa len ďalej pracoval (ako technik vo výrobnom závode), a to preto, že jeho manželka nechcela, aby bol práceneschopný.

Pre záver, že ide o ublíženie na zdraví v zmysle § 221 odst. 1 Tr. zák., nie je nevyhnutné, aby bol poškodený práceneschopný. Rozhodujúca je povaha ujmy na zdraví, najmä akými príznakmi, ťažkosťami a bolesťami sa prejavuje, v akej intenzite a po aký dlhý čas, a do akej miery narušila jeho zaužívaný spôsob života.

Okolnosť, že poškodený pri poruche zdravia, ktorá má objektívne povahu ublíženia na zdraví a vyžaduje si aj pracovnú neschopnosť, na vlastné riziko prácu vykonáva, nemôže viesť k záveru, že nejde o ublíženie na zdraví podľa § 221 odst. 1 Tr. zák.